

१६५ श्रीमते रामानुजाय नमः श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
१ १११

१

अष्टो० ॥ ॐ श्रीमते रामानुजाय नमः श्रीशठारिगुणे नमः श्रीमन्महाप्रसादे
 १ परमभागवतपादपञ्चपरागकनिकेतुयतः १ अयं चेतनः अनादि
 कर्मप्रवाहेन संसारमहाणवनिमग्नः अज्ञानेनात्मानमज्ञात्वाते
 नाज्ञानेन हेतुना हंकारममकारहेतुभ्यां रागद्वेषपरवत्सः सन्कार
 एभूताभ्यां रागद्वेषाभ्यां पुण्यपापरूपहेतुभ्यां कर्माण्याचरन् पुण्य
 पापरूपहेतुभिः सुखदुःखाभ्युभयोपकरणशरीराणि विभ्रन् तापत्र
 यदुखपरपरानिरंतरमनुभवन् कर्मपरतंत्रः सन् संसरति श्रुतयश्च
 याभार्या पुनः सातुरीया सातुरी पुनः भार्या एवं संसारचक्रस्थे क्वोचक्र

प्रष्टुं त्वसावतः कलन्यनतानास्ति एतत्प्रपत्तिकरणस्य हेतुः कः इति चे
 २ त्सर्वमुक्तिप्रसंगपरिहारार्थमिति च स्वरूपप्रयुक्तिमिति न इष्टं
 मुखोक्तासहेतुरितिकर्तव्या तदुक्तं मोक्षधर्मे जायमानं हि पुरुषं
 यंपश्येन्मधुसूदनः सात्त्विकः स तु विज्ञेयः भवेन्नोद्यार्थनिश्चितः
 एषा प्रयत्तिरपि आचार्यैर्दीश्वरेण क्रियमाणसया कृतेति कृत्वा
 एषा प्रपत्युपायभूतानभवद्वितस्य कृपेवोपायभूतेति आज्ञाय न
 वचनं श्रुत्वानास्तिको भूत्वा एषा प्रपत्यु आस्तिकः स न सदाचार्य
 भिमाने स्यात्तु योग्यः एवंविधाश्चाधिकारिणस्तत्तदधिकारात्तु कूल २

एवं संसृतिचक्रस्थे भ्राम्यमानेऽप्यकर्मभिः जीवेदुर्वाकुले बिलोः कृपाका
युपजायते एवमस्ति खलु अतश्च ईश्वरस्य च सौख्यं तिष्ठति खलु
अतश्च अनंतरं अस्य चेतनस्या देवाभिमुखस्य सत्संगतिप्रसुरवाना
त्मगुणानुभूतां कृत्वा तं सदाचार्यं श्रीपादौ नियोजयति स आचार्य
एतस्या निष्ठनिवृत्तैश्चिद्यः यत्पुः श्रीपादयुगले प्रपत्तिं कारयति तस्माद्
यंचेतनः प्रपन्नः एषा प्रपत्तिस्त्रिविधा करणेषु परिस्फुटा चेत् पूर्णा
प्रपत्तिः तथैवानन्यशरणं तथैवानन्यसाधनं तथैवानन्यभोग्यत्वं अ
कारत्रयमिष्यते इदमेवाकारत्रयं एकाकरेण नूनता चेदपि भगव

अष्टौ स्वागतस्वीकारनिष्ठे भक्तापरगतस्वीकारनिष्ठे सन् श्रीमन् नारायणो विना
 ३ अन्यमभजन् तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्य नोदनामिति न मे ध्यानवहु श्रुते
 ननामात्मा प्रवचने न लभ्यः इति च हे जिह्वेरससाग्जे सर्वदा मधुरप्रि
 ये पिपासितो म्रियते वाया च तेन पुरंदरं नारायणपदद्वंद्वं प्रपन्नो या
 ३ वदायुषं ह्यमावर्त्तयेन्नित्यं तस्यार्थमपि चिंतयेत् इति तिष्ठति खलु
 अतश्चातकवृत्तिमाश्रित्य यावत्क्षरीरयातं ह्यार्थमर्थिनु संदधन्
 तस्य श्रियः पत्न्युरनन्या ह शेषभूतः सन् अनन्यप्रयोजनः सन्ति
 एतियत्प्रपन्नत्वं १ प्रपत्तिनैष्टिकत्वं प्रयतेः परमदयालुत्वमेव २

नारायणाख्यपीयूषं विवर्जितं नैरंतरं इति च एक एव स्वगोमानी चिरजीवति चातकः ४

तथाज्ञातव्या अ अ २ वे प्र प्रपन्नत्वं १ प्रपत्तिनैष्टिकत्वं २
निर्भरत्वं ३ उपायसुन्यत्वं ४ पारसंख्ये ५ अप्राकृतत्वं ६ एकांति
त्वं ७ नित्यनंगित्वं ८ परमैकांतित्वं ९ संबंधज्ञानस्वरूपत्वं
१० शेषभूतत्वं ११ शेषवृत्तिपरत्वं १२ नित्यश्ररत्वं १३ सुमुच्च
त्वं १४ अविधिगोचरत्वं १५ पराकाष्टत्वं १६ उपायस्वरूपज्ञा
नत्वं १७ आत्मारामेत्वं च १८ एतानि प्रमाणमूलानि १ अधि
कारानुगुणानितिष्ठंति तत्र प्रपन्नत्वं अनन्यसाध्ये स्वाभिष्टे
मरुद्विस्वसपूर्वकं तदेकोपायतायां च प्रपत्तिः शरणा गति १

[illegible]

स्वरूपमिति मत्वा तदण्डे द्वे विप्रयज्ञि विरोधो भवेच्चातिभीतिं प्राप्यं ज्ञात्वा वर्तनं स्व
देहमवसानं प्रापयितुं मुद्यता दयिज्जाद्विरोधं परिहर्तुं मुद्यतस्य इत्यकलुषितः
प्रहृष्टः सन्तिष्ठति यत् तस्या कथं स्यात्तुं शक्यत इत्याशं व्याहृ एका कपोती आ
हारार्थं यत्र कुत्रापि गतेति तत्र किरातेन पक्षौ बिद्धि यजाले निक्षिप्य स्वाश्रय भूत व
टच्छयायां प्रापिता अनंतरं सतु किरातः वर्षा वातशीतं संकुचितांगः स न्यत्ति त्वा
स्थितः तदा नीतस्या एव कपोत्याः पतिः कपोतः स्वभार्या कुजगतेति विललाय तत्क
त्वा कपोती अहं किरात जालस्थिता स्वामि न त्वंदुः खं मागमस्तवेदानीं महधर्म
भाविता एवोतरनं किरातं शीतं वातं वा धामपनीय रक्षस्वेति विज्ञापितवन्ती कपोत
आह अयं विरोधी किमिति रक्षस्व इति पत्या पुनस्तत्ता कपोती वक्षी त्युपते यदि

प्रथमे ताव्याद्येण यं पापकर्मति इदानीं ज्ञातो वेत्युक्ता सावानरी पुनराह परोपकारार्थफला

५ हिगावः परोपकारार्थफला हि वक्षः परोपकारार्थफला हि नष्टः परोपकारार्थ

मिदं शरीरं इति तिष्ठति खलु अतः अवरुणं मया संरक्षणीयानेव प्राणसंस्थिरी

कर्मभिः यामां पातयामास अयं पापकर्मनि भवति परोपकारार्थशरीरे गते कावा

हानिः इत्युपदिष्टवती तत्सु त्वाद्याद्ये अन्यत्र गते सति ततः तदानीं जानरी स्वोदर

रूपं एतत्कालद्रव्यैः निर्वृत्य तिष्ठामः संग्रहः कोपिना क्षिप्य पिच्छयाममाग्रममाग्रः रामः

त्यस्य धावीडितोसिकुतो गत्वा कानिचित्फलानि आनयान्ति तिष्ठेति गता तदा सोपि

किरातः तत्तत्काले तस्या एववानय्यारिभ्यः कर्मकं गृहीत्वा भक्षितवान् तदानीं

वान तेन सह तो दंयती विमानेन नरेव दूतैः स्वर्गनीताः अपि च यः कश्चन किरातो मृग
 यांगत्वा व्याघ्रेण भियुक्तः परावृत्य गच्छन् एकस्मिन् वृक्षे स्थितया वानर्य्यस्व
 वालं प्रबलं वनं कारयित्वा वृक्षोपरि नीतः तदानीं व्याघ्र आगत्य उक्तवान् हे श
 नरि आवयोरेकस्मिन् वने स्थितिः मम मुखमिदं त्वया कथं स्वीकर्तव्यं एतं किरातं
 पातयेत्युक्त्वा वानर्य्यः ह प्रहं न पातयामि इति तत्पुत्रा व्याघ्रः स तु पाप कर्माख
 र्जितिवहुधोर्वच तप्यापितं किरातमया तयित्वा सान्निद्रांगता तदानीं व्याघ्रः तं
 किरातं प्रतिबदति एतां वानरी पातयन् भवंतं रक्षयिष्यामि इत्युक्ते तप्येति किराते
 न निपातिता वानरी शाखा चक्रमणराख्या अपतित्वा मध्या राखा मवलं व्यस्थि

प्रथमोऽनेन सत्यं दत्त एवेतयोः इति तिष्ठति स्वञ्च तस्यात्युपपत्तिर्नैदिकत्वस्य परमदयालुत्वमे
व स्वरूपं संतिष्ठति पुनश्च ये रियकुदत्वात् चारुयौत्रश्रुत्वा धिमान्वा लये रुजाश्च इत्या
चार्येयत्रकुत्रापि दुर्ग्यार्जनं कृत्वा आगमनसमये गच्छंतं यथि स्थितेन चौरैः एषा रेण
विध्यार्थे गृहीते सति तं समीपमाहूय किमर्थं मामेवं कृतवान् इति पृच्छेत् प्रार्थयितु
त्तरेदत्ते तथा चोदयमर्थेन भवति अनर्थं स्वीकृत्य गच्छसि इति तद्वाक्यं श्रुत्वा स लचौरः
किमन्योर्थे स्तीति चेत् कथं येति विज्ञापितवान् तथैव भवत्विति तस्य दत्त एव करोष्वित्यर्थः
भूतां प्रपत्तिं प्रसादितवन्तः तदनंतरं स्वाज्ञाने समस्ते विभ्रुस्ते सति स लचौरः स्वामिन्मम
कृपातिरिति विज्ञापितवान् तच्छ्रुत्वा भवता विरोधी निरसनं कृतमेव प्रतो भवानेव म
म ज्ञानपुत्रो भवितुमर्हतीति इतः परं समोत्तरं क्रियां बभावेनैव करोतु इत्यं संतुष्टः सन्नत

रामः

६

सागत्य लानरी भयात्संकुचितं किरातंदष्टुः अहेभयं मागाः अद्य खलु संतानं स्रंसंतानंत
दय्यन्यानीमानि फलानि संतोषेन स्वीकुरुष्वेति फलानि दत्वा गृहं गमनाय नुज्ञां चकार तदानी
मय्यपरितुष्टं निश्च संतं स्थितं ज्ञात्वा कृपया कथिस्त्री शयनी किं कर्तव्यं कथयेति आदरेणोक्तं
न तेन किरातेनोक्तं भ्यागयागमनसमये ममापंत्यैर्मंसिमाहृत्य प्रपद्येति प्रार्थितो हं मांसमल
ध्वैव गच्छामि खलु इत्युक्ता मांसार्थं मे शरीरं हत्वानयस्वेत्युक्तः स तु सम्यग्धनुराकृष्य निशि
तशरेण तच्छरीरमभिनतर अरिं प्राणान्परित्यज्य रक्षितव्यः कृतात्मभिः इत्येवं प्रमाणार्थः
परिस्फुटो जातः तदानीं देवदूतैर्विमानमानीय स्वर्गमागच्छेति प्रार्थिता ज्ञानहीनानामप्यस्मा
कं येन वा स्वर्गलाभस्तेन किरातेन विना कथं यास्याम इति तदानीं देवदूतैरेनुज्ञाता तेन कि
रातेन शिशुभिश्चापिसह स्वर्गं प्राप्ता प्रयत्नं प्रातकोयं प्रपद्येति कथो स बत रक्षरक्षकयो

प्रथमं यात्राकर्मीनुकूलतयेवयातितत्रप्रतिमकृत्वास्थातव्यं इति परमात्मयात्री भगवद
 धीनत्वं प्रमाणप्रसिद्धं पतिं विश्वस्यात्मे श्वरं शाश्वतं शिवमच्युतमिति श्रुत्या सकृदेव
 प्रयत्नाय तवास्मीति याचते अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्भूतं ममेत्यनेन अहंत्वां
 सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेत्यनेन अहं स्मरामि मद्रूपं नयामि परमां गतिमि
 त्यनेन परमात्मा हरिः स्वामीत्यनेन स्वत्वमात्मनिसंजातं स्वामित्वं ब्रह्मणि स्थितं
 उभयोरेव संबन्धो न यरोभिमतो मम इत्यनेन सर्वात्मनां श्रीमन्नारायणस्यैव स्वामित्वा
 तस्यैव सर्वात्मनां सुखात्त्वाम्येव स्वकीयं स्वत्वं यथा न नश्यति तथा सर्वप्रकारेण रक्ष रामः
 कः तैत्तिरीयस्य त्वयं देहात्परस्माद्विहायान्मिच्छन्तात्मकः सन्न निर्भरत्वेन स्थितिः इति नि
 भरत्वं ३ उपायश्च न्यत्वं महोपायतया प्रसिद्धनां कर्मज्ञानभक्तिप्रमुखानां निखि
 लोपायानां चिरकालसाध्यत्वादि नैव फलप्रदत्वादहत्वादराक्षित्वा दुष्कृतत्वादयेति

द्विषयकोपमकृत्वापरमदयामेवकृतवतः इदमेवस्वस्वत्रप्रमाणं श्रुतिद्रष्टाएवुद्धि
 र्दयात्परिक्लिप्ता विनीतेषुच सर्वेषुमनोनाकायकर्मभिः तस्मात्स्वरूपत्रयेपि दया
 कर्तृत्वंप्रपत्तिनैष्ठिकत्वं २ निर्भरत्वं ३ स्वस्यैवभारतयातिष्ठतिदेहयात्राआत्म
 यात्रातत्रद्वयेस्वयंनिर्भरत्वेनस्थितिः - देहयात्राब्रह्मलोकापर्यंतं आत्मयात्राकैवल्य
 र्पसाधनं स्वर्गापवर्गनिरकेष्टुपीतिदेहयात्रायाः पूर्वजन्मकर्मिणुभवस्तत्पत्वात्सा
 स्वयंरतंत्राजभवातिकर्मपरतंत्रेतिप्रसिद्धप्यद्यद्राव्यंभवतुभगवनपूर्वकर्मिणुह
 तः इतिप्रमाणस्यस्थितत्वात् मानसंमनसैवायमुपभुंक्तेषुभाशुभं वाचैववा
 चिकंकर्मकायेनैवतुकायिकं यादरेनैवभावेनयद्यत्कर्मनिबेवते तादृशोऽनपरीरे
 योऽ एतत्तत्फलमनुयात अथवापुंभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशुभं यस्योपस्यामवस्यायां
 यत्करोतिशुभाशुभं तस्यांतस्यामवस्यायांतत्तत्फलमनुयात इत्यस्माद्धेतोर्देह

प्रबोद्धक्रियादिसहतीतिष्ठति एवंमतमुपाश्रित्यस्थितोधिकारीस्वस्यपारतंत्र्यंपुरस्कृ
 त्पञ्चवैश्वमारुखममनाया इतितेषांयथोचितकौकर्म्यकरणमंगीकृत्यतर्ज
 नभर्त्सनादीन्सहन्निर्वेदमंगत्वम्राधिक्रियादिसहत्यातिष्ठतीतिपत्र अरुम वि३
 सिनारायणदासदसदसः अराधनानां सर्वेषांमद्रूपजाभ्याधिकेतिचत
 दीयपरिचर्यापरतरेत्युक्तातस्मान्निष्ठतयास्थितिश्च तदीयोक्तस्वहितरूपय
 रूषोक्तिंविपरीतार्थतयाज्ञात्वा मनस्यधत्वा हृद्रोगप्रवणस्य हृद्रोगयुदा
 याःस्त्रियः परुषोक्तयो यथाभोपाभवन्ति तथाप्रीवैश्वेः प्रकुप्योक्तानिवाक्या
 निभोगतयामत्वास्थितिश्च एवंस्वातंत्र्यंहित्वा तदीयानां परतंत्र्यतयास्थितिः
 पारतंत्र्यं अप्रयोज्यत्वं ५ अहं देहेन भवामि देहेन चतुर्वि
 रातितत्वात्मकदेहाद्रि नो ह्यपि ज्ञाने अत्र प्रमाणे अनात्मन्यात्मबुद्धिर्यथास्वे

वि३

रामः

४

तसमयैत्वासायेक्षत्वादचेतनत्वादस्रतंत्रः स्वरूपत्वात् शुचीनां श्रीमतां
ग्रेहयोगभ्रष्टेभिर्जायते अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमता इतितिष्ठति
खलुतस्मादेतानुपायाननुयायान्मत्वा तत्रमनोनिक्षिप्य लोकजन्त्राभयंलुप्तं
इतितिष्ठतिखलु इतिप्रोक्षेन्नमगत्वासंशयात्माविनश्यति इतिज्ञात्वानिः सं
शयतयाभीतिमप्राप्यलौकिकं वैदिकं त्यक्त्वा परमं वैदिकं बुधः अवलंब्यानुसं
दर्भ्य द्विष्टुषोषत्वमात्मनामित्युक्तरीत्या लौकिकं धर्मविषयां ममतां परित्यज्य वैदि
परमवैदिकं विशुद्धोषत्वं धर्ममवलंब्य निष्प्रलत्वेन स्थितिः इयं हि सर्वसु
लभं प्राचारं न ह्यपेक्षते उपायशून्यतां वीक्ष्य ददाति परमं पदं इत्यनेन ह
ये सर्वोपायशून्यत्वेन स्थितिः ४ पारतंत्र्यं गोपतेस्तु गृहेर्जाता मोक्षदीप
परिग्रहं निग्रहं सहंती सती यस्मिन् कार्ये विनियोजिता यितुं कुर्वती प्राधिब

ॐ गायं तत्रानंदसमुद्रमग्न इति जलजपजं जलमवलंब्य सनतत जलले यं यथा न प्रा
प्नोतीति कुलालकीटस्तत्पंकस्यः सनततत्पंकलेयं यथा न प्राप्नोति तथैवायमधि
कार्यधिपुत्रमित्रकलत्रव्यामौवान् इव तेषां मध्ये संचरन् पिबेदेहेव्यामोहं वि
हायतिष्ठती यत परदारपरद्वयबां ह्यस्वरूपहानिकरीति तत्प्रागः देहबंधु
समाप्नोयं मुमुक्षोः संसृताविहवैदेह्या इवलं कायामेककण्ठिदिसंगम इति लं
कायामेकाद्वयेककण्ठिदिराक्षसीनां मध्ये जानकीव संसारमंडले पुत्रमित्रक
लत्रादिमध्ये स्थितिरत्यंत दुःखमिति ज्ञात्वा वहिंकृत्रिम संरंभ अंतः संरंभव
र्जितः कर्तृविहिरकर्तृतिः लोके विचर राघव इति च व्यामोहवानिवस्थित्वा
ज्यंतव्यामोहं हित्वा श्रीमन्नारायण एव मम शरणं श्रीजानकी तु स्ववत्प्राकारो
विश्रंभदायै तु विभीषण एव श्रीलक्ष्मणः किं करोम्यहं इति प्रपन्ननिष्ठा इति

स्वमितियामतिः अविद्यातरुसंभूतं बीजमेकं द्विधा स्थितं अनात्मसदेहादिषु तदनुवं
 धिपदार्थेषु ममता बुद्धिश्चेति द्वयमविच्छेदस्य बीजमित्युक्तत्वात् प्राकृतानि शरीरा
 णि हेयं रूपानि यः पुमान् आत्मरूपमिति स्मृत्वा वर्तते प्राकृतो हि सः प्राकृताकारमा
 न्मात्मानं ज्ञानाकारतया पुनः स्वतंत्रो हं मिदं ज्ञानमेतत् प्राकृतलक्षणं देहेंद्रियमनः प्राण
 न्यौ बुद्धिश्चैऽनन्यसाधनः त्रित्वो व्यापी प्रतिक्षेत्रमात्माभिन्नः स्वतः सखी आत्मा शुद्धोऽ
 दृष्टुं शक्तो निर्गुणः प्रकृतेः परः इति च ज्ञात्वा देहे हं तां देहसंवंधिपदार्थेषु ममतां देहा
 त्परस्मिन्नात्मनि स्वातंत्र्यं हित्वा ज्ञानानंदमयो हि आत्मा शेषो हि परमात्मनः इति ज्ञाना
 नं यमयोऽग्रजं दगुणैकः स न स्वस्वरूपं भगवदधीनं स न भगवदर्थमेव तिष्ठतीति ज्ञा
 त्वा च तिष्ठतीति यत् एतत् प्राकृतत्वं ६ सकांतिकत्वं ७ व्याख्यानं तैरंकां
 तिनो यस्य न केचनार्थवांछंति ये वै भगवत्प्रपन्नाः अत्यद्भुतं तच्च शितं सुमंगलं

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥
१० स्त्रियजरासमावाक्सहायतांगतातथैवास्तदीयसहवाससंभाषणं वैकृत्यैवुक्ता
निष्ठैवैककांतित्वं ७ अथनित्यरंगित्वं ८ तदेवरम्यंरुचिरंनवंनवंतदेवरा
ज्वन्ननसोमहोत्सवंतदेवरोकाएविवरोषणंनृणंयदुत्तमंश्लोकगुणंनृणां
२० न सतामयंसारभ्युत्तानि सर्गेष्वदर्शवाणिष्ठुतचेतसामयिप्रतिक्षणंनव्यवदुत्तस्यतत
स्त्रियाविद्यनामिवसाधुवार्त्तेति वासुप्रसारयदिरंभइतिचसर्वदास्वांतरंजेश्रीमन्नारायणः
अंतर्धामीमनियामकःसन्तिष्ठतीतिज्ञानं हृदयकमलमध्येऽञ्चरः सर्वभूतानांमायया
इतिचश्रीमन्नारायणः अंतर्धामिसर्वनियामकःसन्तिष्ठतीतिउद्यनिष्ठदुस्त्राचतेनवि
नात्पणग्रामपिनचलतीति श्रीमन्नारायणः अंतर्धामिनिवेननतिष्ठतिचेत्पणस्यापि

रामः

१०

दर्शनीयाः अन्येऽप्यप्रमनास्ति इति स्वस्वरका कित्वमनुसंदधन सीतायाश्च
मस्य गुणं प्रार्थः हनुमतः मुमुक्षोर्भगवद्धर्मा गुणप्राप्तास्तथागुरोः इत्यशोकवन
स्थितामाता श्रीहनुमतः श्रीरामचंद्रस्य कल्याणगुणं श्रुत्वा विरोधि वर्गममा
नयित्वा यथा कालक्षेपं कृतवतीति प्रथा संस्थिति स्थितोऽप्यधिकारी आचार्यी स्या
य्य श्रीमदष्टाक्षरार्थमनुसंदधन कालंक्षिपन् रामदर्शिनं कांक्षिन्या वैदेह्या इ
वमारुते रिव दर्शिनं प्राप्तायाः मुमुक्षोरपि सद्गुरोः इति रामदर्शिनं कांक्षिन्या मातुः
श्रीहनुमतदर्शिनमिव मुमुक्षोरप्याचार्यदर्शिनं मुमुक्षोः कालं विरोधं सादरं सत्य
भाषणं वैदेह्याश्च लंकायां त्रिजरादिसमागम इति संसारे स्थितस्याधिकारिणः
कालक्षेपार्थं वाक्यं सहयो दुर्लभः एकादशैककल राक्षसी मध्यस्थिता यामातुः

प्रथमं शिष्येतर्यामी सन्नवसतिप्रवृत्त्यं सर्ववस्थानुनित्यं तीव्रतीति परिज्ञानं नित्यरंजित्वं च
 ११ अथ परमैकांतिकत्वं २ देवतांतरं भक्तिं कृत्वा स्वहेतुषु तत्र त्रयप्रवृत्तं च शा
 रहस्यत्रयमेव च अर्थपंचकविं परमैकांतिकसंज्ञितः परमद्वयार्थस्त्वस्य व्यंति
 मत्वा स्थितिः एतद्वृत्तिमत्त्वे स्थिति रस्य हेतुः इच्छरेण निहेतुक कृपया सदाचार्यः
 ११ श्रीपादयोः प्रापितः संसारदुःखानुरः सदाचार्यसन्निधौ स्वस्य परिभवं विज्ञाय कोमं
 त्रः सर्वमंत्राणां संसाराधिपतारणः इत्यनुवृत्तिः सन्न सद्यो मुक्तिप्रदं द्वयमिति स्वार्तिदृष्टा
 कृपां कुर्वता चार्येण साधनांतरनिवृत्तिं कुर्वन्कंदर्पेण प्रसदंतदर्थं निःसंधा
 नं कारयित्वा तदर्थं वृत्तिपथं तं यथा भवति तथा ज्ञानवंतं कृत्वा कृपया कदाचो एका राम.
 र्त्तिं प्रपन्नः परमैकांतिक उच्यते तायः पुंड्रः तथानाममंत्रो यागश्च पंचमः अ
 मीहि पंचसंस्काराः परमैकांत्यहेतवः अथ सदाचार्यसंज्ञानुसंधानं कीदृशिति चेत् श्री ११

चलनसत्तानास्तीति श्रुत्युक्त्या च हरति परधनं निहंति जंतुं च दत्तितपान् तन्निष्ठुः
कोरिः ॥ अत्र शुभजनित दुर्मदस्य पुंसः कलुषमते हृदितस्य नास्त्यनंतः रागादिदुष्टेति चि
त्तेन हृदि मधुसदनः नवधृतिः रतिहंसः कर्दचि कर्दमांभसि एवं प्रमाणानां सत्त्वात्
एवं विधानां हृदये स्वरूपव्याप्तिमात्रमेव विग्रहविशिष्टव्याप्तिर्नीतिः एवं ज्ञात्वा पश्य
नापहरणं परहिंसा न्यतः साध्या रुष्यमदमत्सररागद्वेषरहितहृदयः स न विमलमति
रमत्सरः प्रणतः शुभचरितो विरक्तसत्त्व मित्रभक्तः प्रियहितवचनोऽस्तमानमायो च
सतिसदा हृदितस्य वासुदेवः केशवाः पुरुषालोके ये वा हृदि न केशवः केशवार्पित
सर्वंगाः नरावानपुनर्भवाः इति ये वा केशवं हृदये स्थितं च ज्ञात्वा तिष्ठन्ति ते दिव्यविग्र
हः जन्मरहिताः शुभविष्णुति श्रुतिभिः कथ्यन्त इति स्मृतिभिः कथ्यन्ते हृदये
दलोपेते कंदमये सप्तस्थिते इत्याद्युक्त्या श्रीमन्नारायणः स्वहृदयकमलमध्ये विग्रहवि

अष्टा ७
१२
७२
लपत्यतिविश्वासंकृत्वा तत्कृपया विमलितमनाः स न स्ववत्यर्थं प्राणदेहादीन
आचार्यीन्धीनानकृत्वा स्थितोधिकारी रागवैरितः स न श्रीयत्युः क्रियमा
एकैकं कार्यं फलं मत्वा विशोर्धस्यैकफलदत्वादित्याद्युक्तत्वात्करोति - कृत्यानि
तु कृपया करोति रुच्यभावादकृत्यानि न करोति ज्ञानी तु परमैकांती तदा यत्ता
मजीवितः तत्संश्लेषवियोगैकसुखदुःखस्तदेकधीः इति भगवद्भागवत
संश्लेषवियोगविषये सुखदुःखवान्स न तिष्ठति देवतांतरेण वादिभक्ति कृष्णा ८ सहितं
व्यदेतुषु साम्यकृत्य परमैकांती हरोस्वामीति बुद्धिमानित्युक्तदेवतांतरेः पादादि
विषयैः सह भक्ति उपाय इति स्मरणं च तत्कास्वयं स्वामिनः श्रियः पत्युः स्वसत्त्व रामः
यंतत्कृपाया मुपायतया ध्रुवस्थितिः परमैकांतित्वं ९ संबंधज्ञानित्वं १०
आत्मनां श्रीमन्नारायणस्यापि हार्थतया स्थितस्य संबंधस्य निश्चयेन परिज्ञा १२

मदयाक्षरनमः पदार्थस्य च चरमपरित्यज्य पदार्थस्य च द्रव्यनमः पदार्थस्य चापिते
भ्यस्त्रिभ्योर्ध्वस्य स्वरूपसाधनपुरुषार्थविरोधिनिवृत्तिकरणकथनं मत्वा भ्रूना
त्मभूतशरीरमात्मेति भ्रान्तिजनकं मत्वा तस्मादहंकारममकारयोर्जन्मस्थानतया
पुरुषार्थविरोधिभूतेष्वल्पास्थिरहेयशब्दादिविषये भोग्यताबुद्धिमत्त्वास्वरू
पहानि जनकं भवति एवं स्थितस्य स्वशरीरस्य दर्शनं यदा यदा तदा तदा भगवद्भि
रोच्चिरावणकुंभकरणहिरण्यहिरण्यकशिपुशिखण्डपाल्दंतवज्राक्षिणां मि
त्रः दर्शनं मत्वा भयातुरः सन् भयनिवर्हणाय स्वशरीरस्य द्रव्यविषयवासनां हि
त्वा भ्रातार्यध्यानतत्त्वज्ञो साक्षात्कारेण संसृतेः सविमुक्तो भवेत्तद्विषयं विद्या
मेरिबगारुडी गारुडध्यानेन महासर्पविषाधया विमुक्तो भवति तस्या निरं
तराचार्यध्यानेन संसारघोरसर्पविषानुक्तो भवतीति इति यापरमकृपया पा

प्रष्टो धर्मयज्ञात्वाभ्रांतेषु सत्सु स्वर्गनिरकादि सर्वावस्थासु ताननुसरन्नुन्मत्तवाल्
 १३ कं पुत्रमनुसृत्य तस्यैव द्युतपि वासानिर्हरणार्थं अन्नपानादिवस्तुनिष्ठं हीत्वा
 तर्जनिभर्त्सनादिभिः परिभृतावपि मातापितरौ यथानुजतस्तथैव प्रजाय
 मानो बहुधा विजायते तस्य धीरापरिजानंतियोनिं इति श्रुत्युक्तरीत्या जन्मर
 १३ हितः स न श्रीयतिः बहुवारान् दिव्यान् वतारान् स्वीकृत्य अवतीर्य विरमयन्
 प्रचीवताररूपेण ग्राममध्ये स्थित्वा स्वस्य संसृतेन केनचित्कंदुबिनिवार
 णार्थं सिरसि हस्ते कृतेऽनेन नमस्कृतिः कृतेति कृपया बल्लोकयन् आत्मर
 क्षणार्थं तिष्ठति खलु एवं विधस्य स्वस्वामिनः सर्वेश्वरस्य कारणत्वं रक्षक
 त्वं प्रियः पातित्वरोधित्वस्वामित्वशरीरित्वादिभिः ईश्वरस्याविच्छिन्नतया ॥
 रि पहाय संवेद्य विशेषस्य सम्यक्परिज्ञानमेव संवेद्यज्ञानरूपं १० अथ शेषम् १३

रामः

१३

नयस्यात्माशरीरं इति यस्य पृथ्वीशरीरमिति तानि सर्वाणि तद्वपु रिति चिदचिद्वाप्रा
निजगंति तस्य शरीराणि सत्पुशरीरीति कथनाच्च नराज्जातानि तत्त्वानि नाराणी
ति विदुर्बुधाः तस्य तान्ययनं कर्तुं तेन नारायणः स्मृत इति नाराणि ममाश्रय इति
नाराणि तस्मात्प्रभूतानीति च कथनाच्च त्वं माता सर्वभूतानां देवदेवो हरिः पि
ता त्वया च विष्णुना देवि जगद्वाप्यं चराचरं इति जगत्कारणभूतो श्रीश्रीमती
माता पितराविति तत्त्वतो ज्ञात्वा एणं श्रीवैष्णवानां लक्ष्मीवासत्वं प्रसिद्धमेव निर
वेक्षं मुन्नीशांतं निर्वैरं समदर्शिनं अनुब्रजाप्य हं नित्यं फले ये त्वं धिरेण्ड्रिः इ
ति श्रुतिस्मृत्युक्तरीत्या श्रीमन्नारायणैव त्समनुसृत्य गच्छतीति गौरीव वा त्सत्य
प्रेरितः स न श्रीवैष्णवाननुसृत्य गच्छति स्वात्मानं पावनी कर्तुं माश्रितानां सर्वाव
स्था सुहितकरणार्थमायामोहितेष्टात्मसुखालमनिरियतं रक्षकत्वं नित्यसंव

प्रथमो नेन च स्वस्य भगवदनन्यार्हरो घत्वमिति परिज्ञानं शेषभूतस्य स्वरूपं ११ अथ
 १४ चो घत्वमिति परत्वं १२ भगवद्भागवतस्यैकैक्यं परोहमिति प्रयत्निरपि शेषभूत
 तच्च त्रिपरत्वं भवति मनोवाक्यकारणत्रये भगवद्भागवतरो घत्वमिति रेव
 स्वस्य धारकतया भोग्यतया च यथा भवति तथा स्थितिः रो घत्वं स्वरूपमिति
 यदा ज्ञायते तदा रो घत्वमिति रेव स्वस्य पुरुषार्थतया तिष्ठति रो घत्वं सफलत्वे
 न यदा ज्ञायते तदा रो घत्वमिति निःशेषत्वभावेन रो घत्वमपि नास्ति रो घत्व
 स्याभावे स्वरूपमपि नास्ति कृते तु दासकृत्ये तु दासानां कृतकृत्यता अकृते दा
 सकृते तु दास्यमेव न सिध्यति परमात्मा हरिः स्वामी स्वमहंतस्य किंकरः कैक्यं रामः
 मखिलावतिरिति च तिष्ठति खलु तस्मात् त्रिपरत्वं यत्तुः श्रीमद्भितानुकूलकै
 क्यं करणं पुरुषार्थः तस्य श्रीमद्भितानुकूलं ज्ञानं एवैकैक्यमिति चेत् स १४

तत्त्वं ११ श्रीमन्नारायणस्यनिरुपाधिकरो धित्वस्य स्वस्यनिरुपाधिकरो यत्त्व
 स्य च ज्ञानं सर्वविदे कारणप्रणवे स्वस्वरूपं कथ्यते मकारः पंचविंशक इति पं
 चविंशको यं पुरुषः इति पंचविंशक्षरो मकारः पंच विंशतितत्त्वभूतस्यात्म
 नः वाचकः स न तिष्ठति मकारो जीववाचकः इति च मनज्ञाने इत्यनेन धातुना
 च मनश्च बोधने इति धातुना ज्ञानानंदस्वरूपो ज्ञानानंदगुणकः आत्मदा
 सभूत इति कथ्यते मकारस्तु तयोर्दासः इति मकारवाच्यं आत्मा अकारवा
 च्यस्य श्रीमन्नारायणस्य दास इति कथ्यते स्मृतिश्च दासभूताः स्वतः सर्वे ह्य
 त्मानः परमात्मनः स्याद्जीवनेच्छायादिते स्वसत्तायां स्य ह्ययदि आत्मदास्यं ह
 रेश्वर्यं स्वभावं सदा स्मर इति सकलात्मनो भगवतः दासभूतः स्वभावतः इ
 ति कथ्यनेन च उकारः एतत्तरो यत्त्वं भगवदन्याहीति कथयति इति कथ

प्रष्टो

१५

सादायवैश्मवानपरितोषयैत प्रसादसुमुखो विसृजेनैव स्यान्न संशयः इति च ज्ञा
त्वा भागवतकैकर्मपर्यंतं भगवत्कैकर्म स्वस्य भोगं यथा भवति तथा तिष्ठति
यत इति शेषवत्ति परत्वं १२ अथ नित्यं परत्वं १३ वाक्याणि पादया यस्य
नामानि कैर्भेन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक् चक्षुर्जिह्वा घ्राणं संज्ञानि ज्ञानेन्द्रियाणि मन
श्चतद्विषयेभ्यो निवर्त्तते एतत्तंत्रः सन्तानि स्वस्य परतंत्राणि कृत्वा भगव
दनुभवा र्थपरिकरत्वेन स्वीकृत्य स्थितिः शरीरेन्द्रियमात्मानं निधाय परमात्म
नित्ययोपभुक्तसुगंधवासोलंकारचर्चिताः उद्दिष्टभोजिनोदासास्तवमा
यां जयेमहि जिह्वेकीर्त्तयिष्ये रावं मुररिं पुंचेतो भज श्रीधरं इति वाणिजु एतानु राम
कथने प्रवृत्ते कायायामिति च तस्माच्च प्रतिप्रभदं कर्णेभिः शृणुयाम देवा
इति च ॥ श्रीनन्दय श्रीयः पत्पुर्दि १५

इच्छार्थमुरवातरशिष्टाचारात् भागवतशास्त्रेभ्यश्च ज्ञातुं शक्यं तस्मात्तस्य श्री
मद्भितानुक्तं कूलं स्वरूपानुरूपं परमपुरुषार्थः कैंकर्यफलसाधनत्वेनाकुर्वन्
फलत्वेन करोतीति त्रयः सर्वपरमपुरुषार्थः स्वामी अधिकारिणोऽथ वसायय
दिज्ञानार्थत्वं किमवेक्ष्य मत्कैंकर्यं करोषि इत्युक्तवान् तत्तु त्वाप्तः मम कापि
न्यूनता नास्ति इत्युक्तवान् तस्याच्चेत्कैंकर्यं एकिं प्रयोजनमित्युक्तेनापहार्यत
या स्थितेन तव च मम च नित्यसंबन्धेन निरतिशयप्रीतिप्रेरणया च करोमीति
स्वामिने श्रीवैकुण्ठनाथायतिरुच्यन्तात्स्न्याविज्ञापितवान् एवं विभं भगव
त्कैंकर्यं भागवतकैंकर्यपर्यंतं न चेत्कृण्वन् नयाति अर्चयंतोऽपि जीविदंतदी
यान्ना च यंति ये न ते विस्मयात् प्रसादस्य भाजनं शंभिका जनाः बलिभिश्चोपचारैश्च
नृत्यगीतादिभिस्तथा नित्यमाराध्यमानोऽपि ततो विष्णुर्न लुप्यति तस्माद्विष्णुः

अथ

१६

७६

पालं विचरं विषयेषु कृत्वा तः बलदाहरं तेषां प्रत्याहारः स च्यते इत्यनेन इ
 द्रियजयो यथा भवति तथा स्यात्तत्र रावः स्पर्शरूपरसगंधाश्च संप्रपञ्चमः एकैक
 मलमेतेषां धीनां प्रतिबुद्धते विषयेषु निरांरागो मलसे मल उच्यते ते चैव वीत
 राजो यः स निर्मल उदाहृतः यथा यथा निवेनं ते विषयान् विषयात्मकाः तथा तथा
 कुशलता १७ तेषु तेषु प्रजायते ते तु मुढा अहर्निरां विषयाभित्तचेतसः संप्राप्तुं
 तदुःखानि ति र्यग्भूताः स यो निबुध्नाय तो विषयानुंसः संगस्तेषु प्रजायते इत्याद्यु
 क्तीत्या इन्द्रियाणि विषयाननुसृत्य प्रणश्यंति चैतानि इन्द्रियाणि एवं प्रणश्यंति यदा
 येन योजयति तस्मादिन्द्रियाणि विषयेभ्यो निवर्त्य संकुच्य हृषीकेशस्य श्रीमन्नाराय
 णस्य निखिलेन्द्रियाणि नित्यभोग्यानि यथा भवन्ति तथा भूत्वा स्थिति १३ इति नित्य
 स्वरत्वं अथ मुमुक्षुत्वं १४ मोक्षेच्छा बलं च स संसारे स्थितिं सत्त्वा संसारसागरं

रामः

१६

व्यक्त्याम्पतात्वादनेप्रीतिंप्रापयन् त्वजिन्द्रियंश्रियःपत्तुःदिव्यगंधानुलेपनसंश्र
 २ नेप्रीतिंप्रापयन् चक्षुरद्वियंश्रियःपत्तुःदिव्यमंगलविग्रहेसौंदर्यदर्शनेप्रीतिंप्राप
 यन् वाजिन्द्रियंश्रियःपत्तुःस्तुतिकीर्तनगुणकथनेषुप्रीतिंप्रापयन् हस्तेंद्रियं
 श्रियःपत्तुःसमर्पनेकिंकरोचितसर्वविधकैकर्यकरणेप्रीतिंप्रापयन् पादेंद्रियं
 गवदालंयमुद्दिश्यसेवाप्यदिव्यदेरानुदिश्यकैकर्यकरण्यितदुचितस्थलमुद्दिश्य
 गमनेप्रीतिंप्रापयन् पांशूपस्थयोःसुद्धिमान्श्रियःपत्तुःसन्निधिसेवाप्यंगत्वातिष्ठ
 न्सनमनःश्रियःपत्तुःश्रीपादपद्मस्नरणेप्रीतिंप्रापयन् इंद्रियानिजयेच्छूरः इ
 ति इंद्रियाणिमनस्यानिनियम्यमनसाहृदिइत्युक्तत्वात्तिस्यमिंद्रियाणिजित्वैव
 स्यातव्यं तत्किमर्थमितिचेत्स्वरूपमनन्यभोग्यत्वंयथाभवतितथास्थितस्याधि
 कारिणःशब्दादिव्ययाननुसृत्यइंद्रियाण्यथानगच्छतितथा वेंतव्यं इंद्रि
 ति

प्रथमे पञ्चनिवारणे मत्पुरा ध्यायवाधते इति च दृष्ट्या विहीनो ग्राह्यकाले मध्याह्नवेलायां
 १७ उपानहं जलपात्राण्यलङ्काराणां स्वरकिरणपरितप्तः सनयः कश्चन ब्राह्मणः त
 दां नीरूपं मत्सहमानः महानागरकोषलस्य द्वायायां उपरि फण्णं तीर्य तदधस्तात्
 स्वभोगं संकुच्य स्थितः स ब्राह्मण एषितं ज्ञात्वा द्वायां लङ्घ्येति संतुष्य स्थित्वा श्रान्तिं किंचि
 दपोह्य उपरि दृष्ट्वा जिह्वाभ्यां स्पृक्ष्य लेलिह्यमानं महानागं दृष्ट्वा उत कथं महानाग
 स्थाधः द्वायायां मया स्वीयते इति बलितुमपि भीतः स न दुर्मनस्त्वेन यथा तिष्ठति तथैव
 संसारे स्थितस्तथाधिकारिणः आचार्यश्च दृष्ट्वा नवत्वेन संसारस्य हेतुतया प्राप्पस्पृष्ट्या
 देयस्य उल्कृष्टाया दानजायते तदा तदा हेयं पारीरं दृष्ट्वा हेयप्रतिभासो ह भितिः
 निवर्त्तनमकृत्वा स्वलो न निवर्त्तनीयमिति ज्ञात्वा नुतापं भर्जनं प्राप्तिप्रतिबंधकमेतत्तदा

दामः

१७

घोरमनंतं क्लेशभाजनं संसारसागरे घोरे विषयग्राहसंकुले अघारे दुस्तरे गधे पति
तं कर्मभिः स्वके इति च ततो भीतिमान् सन् अनित्यं यौवनं रूपमायुषं द्रव्यसंचय
इति अनित्यानि शरीराणि विभवो नैव राश्वतः नित्यं संनिहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्म
संग्रह इति स्वशरीरादिषु नित्यतां ज्ञात्वा वैकुण्ठे तु यदे लोके प्रिया सा र्द्धं जगत्यतिः आ
क्ता विष्णुरचिंत्वात्मा भक्तैर्भगवतैः सह इति च निरस्ता निराया द्वा दसु स्वभावैक
लक्षणे इति परमपुरुषार्थलक्षणे मोक्षे रुचिमान् सन् सदा चार्थमाश्रित्य तेन स्वस्य पु
त्रां ज्ञात्वा निखिलदुःखितोत्तरणे मंत्ररत्ने दत्ते सति विषये संस्कारैः उपदिष्टे सति
तत्प्रसादेन स्वस्य जन्मानियोनि संबंधकारणानि विजानाति तत्त्वतस्तु गुरुः पिता
सुमुहोक्तमंत्रो माता गतिः पुत्रः इत्यादि तं पुत्रपशुमित्राद्यैव्यासकुरुहृदयं नरं व्याघ्रः

प्रष्टो निष्कामादेव पितृभृतपिशाचोपासिंकृत्वा गताग तं कामकामालभन्ते इति स्वदुः
 १८ स्वरूपस्वर्गनिरकादिषु गमनागमनानि लभन्त इति तथा न भूत्वा सर्वधर्मी
 जीता विद्मो न मिमात्रैकजल्पकाः सुखेन यां गतिं यांति न तां सर्वे विधांमिकाः
 १९ इति विद्मोः कमीणि एष पतयतो वृत्तानि य एषे इति सर्वधर्मी न्यरित्यज्यमाभेकं
 शरणं वृज इति त्यज्य धर्ममधर्मं च त्यज्य सत्यान्यते उभे उभे सत्यान्यते त्यक्त्वा
 येन त्यजसितं त्यज इति त्यजेत्याकृतकमीणि त्यजेत्याकृतकर्म च त्यजेत्यशी
 रकमीणि न त्यजेदात्मकर्म च इति ज्ञाननिष्ठो विरक्तो वामद्वक्तो ह्यनये शकः
 सलिंगान्मात्रमात्रमात्रस्काचरेदविधिगोचरः इत्येवं श्रुतिस्मृतिपुराणेतिहा रामः
 सेषु निश्चयं ज्ञात्वा ईश्वरं जयविनिर्मुक्तसन् भगवन्ति हेतुकदाहरवस्वमो १८

शीरं त्याजयित्वा कदाचिद्विषयः पतिः स्वयादयम्पुगलं प्रापयत्यभ्युपगम्य प्रणम्य
 कृत कृत्यं प्रति शैतम्पुं प्रियमिवातिथिं प्रापे कृत कृत्यत्वात् न त्यो रुद्धिजतेज
 न इति परमपुरुषार्थलक्षणमोक्षे अये शावत्वेन संकुचितत्वेन वर्तते इति पर
 विस्मोरनुचरत्वं हि मोक्षमाहुर्मनीषिणः इति परमुमुक्षत्वं १४ अथाविधिगोच
 रत्वं १५ सामान्यधर्मशास्त्रविधीयमानकर्मणं किं करोन भवतीति विद्यत वार्ष्णिप्रमध
 र्मकर्मपरः सत्यं वद धर्मं चर इति न चलति निजवर्णधर्मतोयः सममतिरात्मसु
 हृदियस्तपश्चै न हरति न च हंति किं बिदुश्चैः शितमनसंतमवै हि विस्तुभक्तं इति
 च अतिस्मृतिर्मिमेवाज्ञायतामुल्लंघ्य वर्तते आज्ञाद्वेदीममद्रोही मद्रक्तोपिनवै
 श्वरः इति आचारहीनं न पुनर्नोति वेदा इति च कर्मचिक्करः स न राजसत्तामसरास्त्र

अष्टमे एः नि ^{१६} ~~१६~~ कीदृशीति चेत्स्वदोषे सर्वज्ञः सनपरदोषे व्यज्ञः सनबंधुवर्गीयकस्व
 त्रपुत्रमित्रादीनां संयोगदशास्तु वियोगदशास्तु च विशेषमज्ञानन अवैष्टमवा
 मन्नाप्या इति तेषां कर्तृत्वं स्वस्य पराधीनत्वं विदित्वा चरन् इति परदारपरद्रव्या
 दिक् नरक कारणवित्त्वेवं विधं ज्ञानं लक्ष्म मनस्य ज्ञाने विनाशिते स्वभावि
 कदास्पपरिज्ञानेन स्वस्य वृत्तिः प्रपत्तिरिति च ज्ञात्वा तिष्ठति एवं विधस्याधिका
 शिः स्वभोगनिवृत्तिः स्वरूपमिति कथनादर्श्याणां दिषु च यन्नाशराहित्यं स्वधनक
 लत्रादिवंधकारणं एतत्तद्वयोपेक्षा कारणमिति यि लूगारु अज्ञापयति मनो नंदयि रामः
 त्वासात्विक्परिग्रहः स्वस्य संभवे तद्वदिति स्थिति पराकष्यत्वं अपि च परपरिवादे
 मत्काः परदोषदर्शनेषु जातं यथा परकथनवचनवाचिरास्ति पुरुषाः देवता रादृशाः १६

होषायः शतितिष्ठतिखलुसोधिकारिसकलधर्माणामवश्योभवतीतियत् तदवि
 धिगोचरत्वं १५ अथपराकाष्ठत्वं १६ प्राग्देष्टुनित्यश्रुदण्डमध्येसर्वविध
 रोषत्वोचितसर्वविधकैकर्मपरत्वेनस्यातुमनुसंधानं श्रीमतः शेषस्यैवतद्यथा
 निवाससय्यासनपादुकाण्डकोषधानुवर्षातपवस्त्राणादिभिः शरीरभेदैस्तवरोष
 तां गौर्योचितं रोष इतीयतिजनैः इत्युक्तरीत्यादिव्यमंदिररायनसिंहासनश्रीपाद
 कोषधानपीतांबरवर्षातपनिवारणह्यत्रदिव्यचामरादिपरिकरपरिहृतस्वयमेव
 सन्तिष्ठतिरवंचिधः श्रीमदनंतः उभयविभूतिनायकाय श्रीमन्नारायणाय स
 र्वदेवा सर्वकाल सर्वविश्याह श्रीमच्चितानुसारेण सर्वविधरोषत्वोचितसर्ववि
 धकैकर्ममपिकरोतिरतदेव परकाष्ठत्वं १६ अपिच एवंविधस्याधिकारि

प्रवृत्तिः मिप्रयतात्मनः इति च भक्तवत्सलः समाश्रितपराधीनः स न भोजनशयनादिप्रवृत्तीः

२० प्रापितः अपरिमितदयानिधिः स न यथाविष्टः शरीरस्योन्मूलनं कुरुते हितं त
प्राप्तिगुरुपदेणात्त्वर्चयिष्यं पुरुषोत्तम इत्यर्चयिष्यं पुरुषोत्तम इत्यर्चयिष्यं भिमानमलः अर्चा
वतारस्य श्रीमन्नारायणस्य परमकृत्यैवोपायस्वरूपज्ञानं अवस्थितिरेव उपायस्व
रूपज्ञानं १९ अथात्मा रामत्वं स्वस्मिन्नेषु पुत्रवित्तागारामेषु स्वीयत्वबुद्धि
मकृत्वा तद्गतं विरोधं ज्ञात्वा गुणपूर्वप्रवृत्तिः स्वरूपस्वभावलक्षणानि परिज्ञाय
सर्वविधबंधोः श्रीमन्नारायणस्य श्रीपादपद्मयुगले समुत्सकतां प्राप्य निर्विका
रत्वेन स्थितिः आरामो नाम गृहक्षेत्रपुत्रमित्रकलत्रादयः आदिशब्देनार्थकामा
दयः पुत्रमित्रकलत्रादीनां संयोगविमो गदरासु चिकारावस्थामनवस्थायनिर्वि

रामः

२०

कर्मणमनसावाचापरद्रव्येषु निस्यहः अस्तेयमिति संप्रोक्तं मुनिमिसुखदर्शिभिः ३
 त्यादिपराकायस्य लक्षणं १६ अयोषायस्वरूपज्ञानत्वं १७ श्रीमन्नारायण एध ना २
 मीत्त्वयं धर्म इति ज्ञात्वा अनुवर्त्तनं श्रीमन्नारायण एव स्वस्य उपाय इति सर्वप्रयत्नैरपि
 ज्ञातुमसमर्थः तस्योपायतामसीदियतया शयनाधः स्थितं निधिम ॥ १८ ॥ ज्ञातुरो ज्ञात्वा
 दारिद्र्येण यथा क्लिप्यति तथैवायमज्ञात्वा क्लिप्यति यथा सर्पिः शरीरस्य जवां न
 कुरुते बलं निर्गतं धान्यसंयुक्तं दत्तं तासां बलां बहं इति ज्ञात्वा अंतर्यामीत्वं तीद्वि
 यतया अस्माभिर्ज्ञेयं न भवति प्रभुवितारस्तु बाह्येन्द्रियाणामपि गोचरः स सर्व
 कालेषु सर्वावस्थासु सर्वापराधान सहमानः यत्करोषियदस्मासि यत्तु होषिद
 दासि यतः यन्नयस्य सिद्धे ते यतः कुरुष्व मर्दय एमिति च तदहमस्म्युपहृतमग्ना

२१
 २२
 अष्टौ त्वादेतेत्याज्याः भगवद्भगवतनिमित्तार्थकामौ तु स्वसुपचैर्मसीमाभावाद्वाः सं
 कल्पप्रभवान्कामानस्त्यक्त्वा सर्वनिरोधतः त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्म
 नः कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्रयं त्यजेत् अर्थकामपराः श्रुतानास्तिका
 देहकिंकराः इति त्वार्थकामादिपरवराः स न यस्तिष्ठति स तु नास्तिकः स न दैवव
 श्यः स न विनश्यतीति कथ्यनादर्थकामौ त्याज्यौ तस्मादर्थपुत्रमित्रकलत्रादिभ्यु
 निर्ममः स न त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बंधुः पुत्रसखा त्वमेव त्वमेव धि
 याद्रुविण्णं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देव देव इति च मम माता महा लक्ष्मीः पिता
 च श्रीनृकेशरी इति न हरेदसि चैदस्ति किमलभ्यं जगत्रये इति पितेऽपुत्रस्य रामः
 सखेव सख्युः प्रियः प्रियायाहसि देव सोढु इति च गच्छतां दुरमन्धानं पुंसं तत् २१

कारत्वेन स्थितिः तत्र तेषु विरोधः जायमानो हरे जायां वर्धमानो हरे हनं म्रियमाणे
हरे प्राणान्नास्ति पुत्रसमो रिपुः वनानि दहतो बहूः सखा भवति मारुतः सख्यदी
पनाशाय कुरेश्च स्यात्सिंहो हृदं दर्शनाच्चित्तवैकल्यं स्पर्शनात् धनसंक्षयः संयो
गाद्दूरते प्राणनारी प्रत्यक्षराक्षसी अर्थीनामर्जुनि दुःखमर्जितानां च पालने ना
रो दुःखं न्यग्रो दुःखं धिगर्ण्य दुःखं भाजनं अविश्वासनिधानाय महापातकहेतवे
पिता पुत्रविरोधाय हिरण्मयनमो नमः द्रविणं मे च दारामे धनं मे बंधुवर्जं कंद
इति मे मे कुर्वीत काले न हंति पुरुषं पुत्रदारकुटुंबेषु सक्ताः सीदन्ति जंतवः त
द्भिर्विजर्हिता तीव्र दुःखं ददाति धने स्पृहा धनैश्चात्यरू संजानां यत्सुखं रातं चेतसा
मिति च तत्र तत्र विरोधकथनात् अस्पृहे यत्रानिमित्तार्थकामयो रपि दुःखहेतु
सख्यं का एव मग्ना जी एव न गजा इव धाम पुत्रपुत्राणि न त्यजंति कुत बुद्धयः ३

ॐ ह्रीं क्लीं त्रैलोक्यं पापेयं पुंडरीकाक्षनामसंकीर्तनात् इति च श्रियः पुण्यः
विधिं वंधुत्वं ज्ञात्वा सर्वानिर्हेतुकोपायः इति स्थितिः रात्मारामत्वं १८३
ति श्रीमद्रामानुजाचार्यविरचितं श्रद्धादशरहस्यं संस्कृतं श्रीराम श्रीराम श्री
संवत् १८६५ प्राषाढ मासे कृष्ण पक्षे शुभ तिथौ त्रयोदश्यां १३ भौम दीने लेख
कं राम जय सरणि श्री ॐ श्रीमंगलं लेखकानां च पाठकानां च मंगलं श्री ॐ
यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लेखनं मया यदि शुद्धं प्रशुद्धं वा मम दोषो न दीयते १
श्रीपराणपुरुषोत्तम नमः ॐ श्रीमंगलं नमः ॐ श्रीमते रुपग्रीवाय नमः रामः

श्री ॥ कलिकावतार
अष्टादश (द्वितीय)
प्रकरण २२ पद्य
श्री श्री गुरुभ्यो नमः
विष्णु भक्त

वट्ट-१९९

२३

महादशस्तोत्रम् ॥
॥ प्रस्तावकम् ॥
श्रीवैद्यवृत्तम्